

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XCdo/52/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812207039
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812207039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobkyne POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4 proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 4 C 451/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2014 sp.zn. 16 Co 1138/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. júna 2014 sp.zn. 16 Co 1138/2013 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p..

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala na pošte 5. septembra 2014 dovolanie dôvodiac, že odmietnutím odvolania ako oneskorene podaného odvolacím súdom, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané z dôvodu odovzdania podania odvolania v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s. r.o., ktorej predmetom je poskytovanie poštových služieb.

3. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v § 239 O.s.p. sú vymenované uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Prípustnosť podaného dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

6. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že odmietnutím odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania, jej bolo odňaté právo konať pred súdom, robí tak neopodstatnene. Účinok, ktorý chcela žalobkyňa vyvolať podaním dovolania, preto z tohto dôvodu nenastal.

7. V danom prípade bolo odvolanie odmietnuté ako oneskorené (1. júla 2013) podané, žalobkyňa ale tvrdí, že ho podala v rámci odvolacej lehoty (28. júna 2013). Vzhľadom na to, že doklady pripojené žalobkyňou nepreukazovali jej tvrdenia, súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu listom z 31. marca 2016 (č.l. 173 spisu), aby predložila hodnoverný doklad o tom, že odvolanie podala v ňou tvrdený deň prostredníctvom spoločnosti ReMax Courier Servise, s.r.o. Žalobkyňa na predmetnú výzvu nereagovala.

8. Postup súdu prvej inštancie, ktorý zvolil pri bližšom skúmaní časových okolností podania odvolania, zodpovedal záverom, ku ktorým dospela judikatúra najvyššieho súdu (vid' R 145/2014).

9. V situácii, v ktorej existovali rozpory medzi obsahom spisu a tvrdeniami žalobkyne, vytvoril súd prvej inštancie náležitú procesnú možnosť, aby preukázala svoje tvrdenia o čase podania odvolania. Žalobkyňa ale túto možnosť nevyužila. Vzhľadom na to bolo potrebné aj v dovolacom konaní vychádzať z údajov, ktoré sú obsiahnuté v spise.

10. Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka v danom prípade nepreukázala podanie svojho odvolania 28. júna 2013 a že postup odvolacieho súdu, ktorý zodpovedal zákonu, nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

11. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že podaním dovolania žalobkyne neboli v danom prípade vyvolané procesné účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum, ktoré by zostali zachované aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.